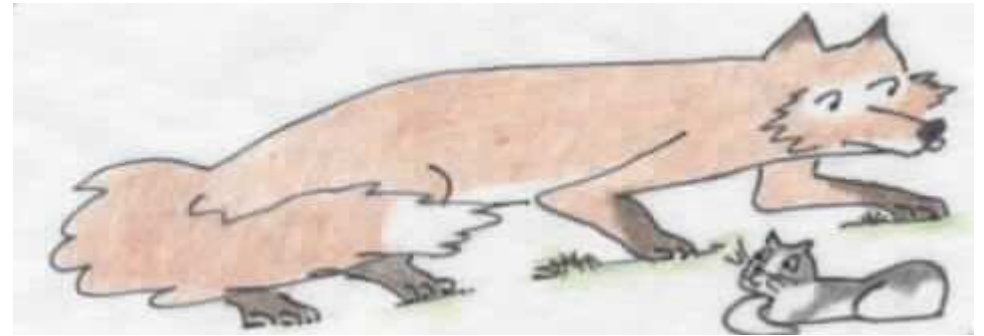

החתול והשועל

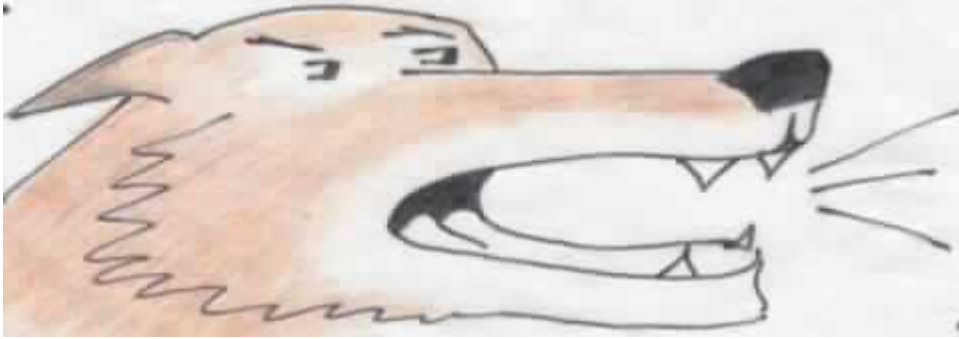
סיפר וצייר ב. סלוצניק

בנימוס פנה החתול אל השועל: "שלום לך,
מר שועל. מה שלומך? איך העניינים
בימים הקשים האלה?"

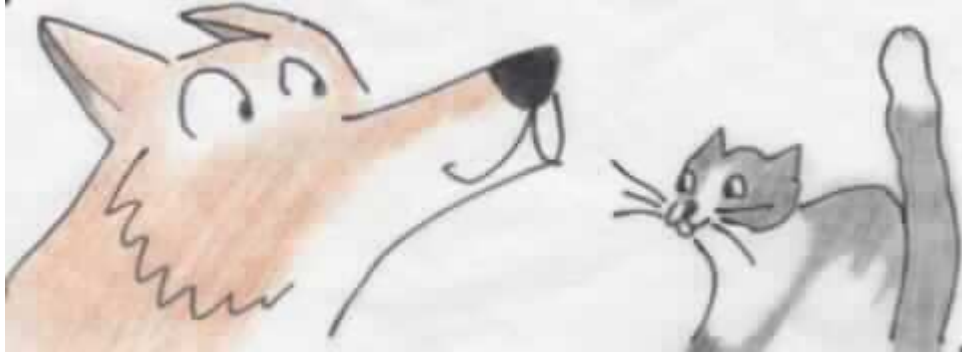
חתול שטייל פעם ביער פגש בשועל גדול.
"הוא חכם, הוא מיוחד, חושבים שהוא
משהו מיוחד." אמר לעצמו.

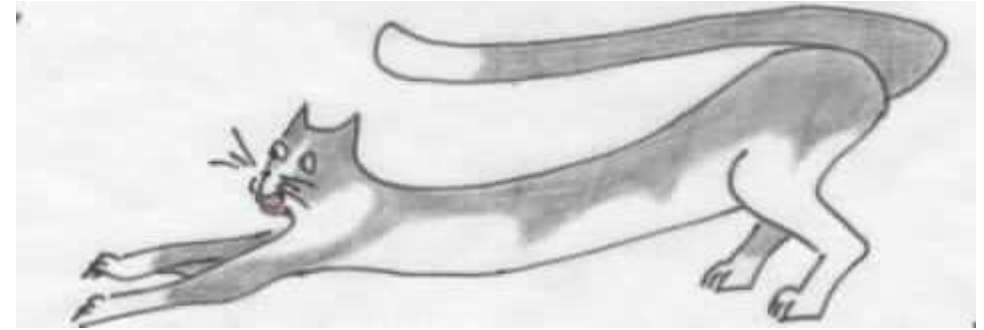
בסוף אמר השועל: "הי, אתה, צייד
עכברים. איך תעז לדבר אלי? איזה דבר
מועיל אתה יודע לעשות? מה אתה יודע
בכלל?"

השועל החשיב מאוד את עצמו. הוא הביט
על החתול מלמעלה למטה. הוא שקל
האם בכלל לענות לו.

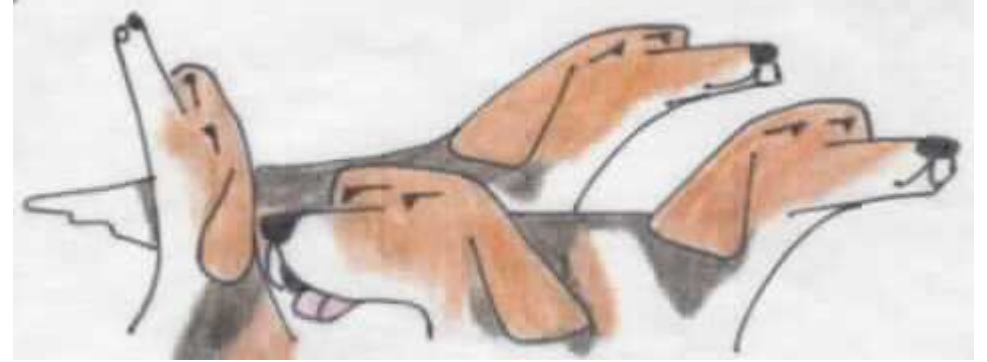
"זזה הכל?" אמר השועל "ולי יש המון
תחבולות ותכסיסים. אני ממש מרחם
עליך. בוא, אלמד אותך איך לברוח
מכלבים."

"אני יודע רק דבר אחד" ענה החתול.
"ומה זה?" שאל השועל.
"כשכלב רודף אחרי, אני יודע לקפוץ על
עץ ולהציל את עצמי."

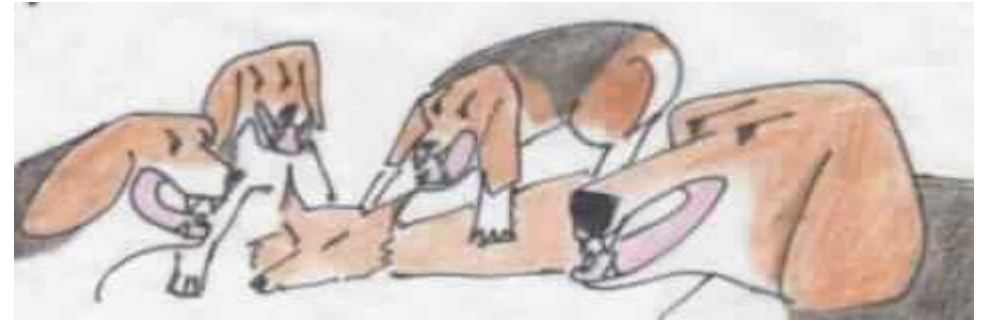
"תראה את התחבולות, מר שועל" קרא
"תלמד אותי איך בורחים מהכלבים."
אבל השועל לא יכול היה לענות, כי
הכלבים תפסו אותו והחזיקו חזק.

בדיוק באותו הזמן עבר שם צייד עם
ארבעה כלבים. החתול עלה על עץ וישב
שם בין העלווה כך שלא ראו אותו כלל.

לפעמים עדיף לדעת רק דבר אחד, במקום
דברים רבים שאינם מועילים.

"הא, מר שועל" קרא החתול "התחבולות
והתכסיסים כנראה לא עוזרים. אילו ידעת
לטפס כמוני, היית יכול להציל את חייך."